

REGLUGERÐ

um fasteignamat og fasteignaskráningu.

1. gr.

1. Allar fasteignir á landinu, sem ekki eru sérstaklega undanteknar skv. lögum nr. 28/1963 um fasteignamat og fasteignaskráningu eða reglugerð þessari, skulu metnar til peningaverðs.

Meginreglur um, hverjar eignir skuli meta.

2. Í samræmi við nánari reglur í 3.—8. gr. skal meta land og mannvirki, sem við það eru skeytt, ásamt hvers konar verðmætum, er fylgja skv. ákvæðum laga og samninga eða öðrum gildum heimildum. Með slíkum verðmætum skulu talin umráð og not annarra fasteigna, svo sem ítök, ískyldur og afgjaldskvaðir, sbr. nánari í 8. gr. 5. mgr.

3. Fasteignamatsnefndir skulu meta hús og önnur mannvirki, þótt eigi fylgi réttindi yfir landi, en geta skal greinilega þessarar aðstöðu um lóðarréttindin. Sker fjármálaráðuneytið úr, hvernig með skuli fara, að fengnum tillögum yfirfasteignamatsnefndar.

4. Þótt fasteign sé undanþegin mati, skal yfirleitt greina hana á fasteignamatsskrá og þær upplýsingar um hana, sem yfirfasteignamatsnefnd kveður nánari á um í fyrirmælum til fasteignamatsnefnda.

2. gr.

Þessar eignir eru undanþegnar fasteignamati:

Eignir, sem eru undanþegnar fasteignamati.

1. Vegir, götur og torg í eigu ríkis eða sveitarfélaga, sem ætluð eru almenníngi til umferðar án endurgjalds, ásamt tilheyrandi landsvæðum og mannvirkjum í þágu samgangna, svo sem brúm, ljósastólpum, götuvatnum, umferðarskiltum, vegvísingum, gjaldmælum og biðskýlum.

2. Hvers konar svæði í eigu ríkis eða sveitarfélaga, sem ætluð eru til fegrunar eða í þágu almennings til umferðar eða dvalar án endurgjalds.

3. Rafveitur, þ. á m. línur til flutnings raforku ásamt burðarstólpum og spennistöðvum. Meta skal eftir venjulegum reglum hús, sem reist eru yfir aflstöðvar og spennistöðvar, og þær lóðir, er þau standa á.

4. Vatsveitur, þ. á m. brunnar, geymar og dælubúnaður. Skólpveitur, þ. á m. skólpleiðslur og hreinsibrunnar.

5. Uppfyllingar og dýpkanir til hafnarbóta ásamt bryggjum og hafnargörðum, ef höfn er eign hafnarsjóðs skv. hafnalögum nr. 48/1967 eða ríkis eða sveitarfélaga. Land á hafnarsvæði, sem ekki er í beinum tengslum við hafnargerðina, er ekki undanþegið mati né heldur dráttarbrautir, þurrkvíar eða önnur slík mannvirki, þótt í eigu framangreindra aðilja sé.

6. Flugbrautir flugvalla í eigu opinberra aðilja ásamt brautarljósum og öðrum búnaði flugbrauta, svo sem aðflugs- og landingartækjum, og enn fremur þau landsvæði umhverfis flugbrautir, sem eru ónýtanleg vegna flugumferðar.

7. Lönd, er í samræmi við gildandi reglur hafa verið ákveðin greftrunarstaðir manna, ásamt mannvirkjum, sem eru í beinum tengslum við það markmið.

3. gr.

1. Taka skal til sjálfstæðs mats ásamt tilheyrandi mannvirkjum hverja lóð og land, sem vegna sérgreinds eignar- eða afnotaréttar, hagnýtingar, auðkenningar eða merkja þykir eðlilegt að telja afmarkaða eind, sbr. nánari reglur í 2.—10. mgr. þessarar greinar.

Um það hvað taka skuli til sjálfstæðs mats.

2. Hver jörð, sem hefur sérstök bæjarhús og afskipt tún og engi, skal metin sér til verðs, hvort sem hún telst lögbýli eða eigi og hvort sem hún er býli byggt úr landi annarrar jarðar eða eigi.

3. Eyðijarðir og óbyggðar lóðir og lendur skal meta sér til verðs, sbr. enn fremur 6. og 7. mgr.

4. Meta skal sérstaklega ítök og önnur fasteignaréttindi, er ekki fylgja neinni ákveðinni fasteign, svo sem vatnsréttindi, námuréttindi, veiðiréttindi, beitarréttindi og jarðhitaréttindi, sem seld hafa verið undan jörðum og hefðu verið metin með jörðunum, ef aðskilnaður hefði ekki átt sér stað. Því aðeins skal meta slík réttindi, að þau verði talin arðgæf, þegar mat fer fram.

5. Afréttarlönd, sem eru í eigu sveitarfélaga eða sameign fleiri jarða og aðallega eru notuð til upprekstrar, skal ekki meta sérstaklega, en taka skal upprekstraréttinn til greina við mat þeirra jarða, sem hann eiga. Sama á við um skilaréttir og gangnamannakofa.

6. Lönd, sem eru í erfðafestu, skal meta sér, hvort sem mannvirki hafa verið reist þar eða eigi.

7. Meta skal sér allar eignar- og leigulóðir, svo og hvers konar eignar- og leigulönd, þar á meðal sumarbústaðalönd.

8. Fasteignir, sem að nokkru eða öllu leyti eru í sameign, skiptri eða óskiptri, þar á meðal fjölbýlishús í skilningi laga nr. 19/1959, skal meta sem sjálfstæða eind.

9. Þrætusvæði milli fasteigna má meta sér í lagi.

10. Nú ris ágreiningur milli fasteignamatshafanda og aðila um, hvort meta skuli fasteign sér eða ekki, og sker þá yfirfasteignamatshafandi úr. Úrskurði má skjóta innan mánaðar, frá því að hann gekk, til fjármálaráðherra, sem leggur fullnaðarúrskurð á málið.

4. gr.

Mati skal haga þannig, að tilteknir þættir fasteignar séu fyrst metnir til grunnverðs, en síðan skal meta gangverð eignar í heild sinni. Óháð hlunnindi og lóðir og lendur í þéttbýli skal þó meta beint til gangverðs. Þá skal tilgreina aðstöðumun, ef einhver er, þ. e. mismun á samanlögðu grunnverði einstakra þátta fasteignar og líklegu gangverði fasteignarinnar allrar. Því aðeins skal tilgreina aðstöðumun, að hann horfi til verðlækkunar frá grunnverði. Í 5. og 6. gr. reglugerðar þessarar eru nánari ákvæði um, hvað meta skuli, og í 7. og 8. gr. segir, hver sjónarmið skuli leggja til grundvallar, þegar finna á upphæð grunnverðs og gangverðs fasteignar.

5. gr.

1. Um mat á grunn- og gangverði fasteigna utan þéttbýlis skal fara eftir ákvæðum 2. og 3. mgr. þessarar greinar, nánari leiðbeiningum yfirfasteignamatshafanda og fullnaðareyðublaði fyrir fasteignamat jarðeigna, sbr. og 7. og 8. gr. reglugerðar þessarar.

2. Utan þéttbýlis skulu eftirfarandi þættir fasteignar metnir sér til grunnverðs:

a) Meta skal verð lands og skal þar telja með verðmæti réttinda, sem landi fylgja, til hagnýtingar efna í jörðu og jarðhita, gróðurs, sem á jörðu vex, vatns, er á landareign liggur eða um hana rennur, verðmæti netlaga og verðmæti hvers konar hlunninda. Hlunnindi skal þó meta sérstaklega.

Þegar landbúnaðarland er metið, skal meta ræktað land og annað landbúnaðarland hvort í sínu lagi. Nú er land utan þéttbýlis nýtt til annarra þarfa en landbún-

Meginreglur um mat fasteigna.

Mat fasteigna utan þéttbýlis.

Mat fasteigna utan þéttbýlis til grunnverðs.

aðar og skal þá yfirleitt meta það sér, enda sé það háð sérgreindum eignar- og umráðarétti.

b) Meta skal, eftir því sem ástæða þykir til, búsetutengd hlunnindi, sem eru hlunnindi þess eðlis, að verðmæti þeirra er að mestu háð aðstöðu ábúanda til nýtingar, svo sem dúntekja, eggjatekja, fuglatekja, hvers konar veiði til eigin nota og reki.

c) Meta skal sér og beint til gangverðs óháð hlunnindi, þ. e. öll önnur hlunnindi en greinir í b-lið hér að framan.

d) Meta skal verðmæti húsa og annarra mannvirkja ásamt fylgifé. Til fylgifjár teljast þeir munir, sem tilheyra mannvirki samkvæmt þeirri notkun, sem það er ætlað til, og almennt er gengið út frá, að fylgi mannvirki af því tagi, sem um er að tefla. Til fylgifjár teljast þó ekki, þótt skeyttar séu við fasteign, vélar né önnur tæki til atvinnurekstrar né heldur heimilisvélar.

Meta skal sér: Í fyrsta lagi verðmæti húsa og annarra mannvirkja, sem eignandi lands á. Í öðru lagi verðmæti húsa og annarra mannvirkja, sem afnotahafi á, sé hann annar en landeigandi. Í þriðja lagi verðmæti húsa og annarra mannvirkja, sem aðrir aðiljar eiga á landi, og skal þá jafnframt gera grein fyrir heimildum til slíkrar mannvirkjagerðar, ef einhverjar eru.

e) Mannvirki, sem horfa fyrst og fremst til aukinna nota og arðs af landi, svo sem vegir, brýr og girðingar, eða horfa almennt til bættrar húskaparaðstöðu, eins og vatnsleiðslur og raflínur til bæja, skulu eigi metin sérstaklega, en við mat á landi skal tekið tillit til aukins verðmætis, sem frá mannvirkjunum stafar.

f) Sérgreint mannvirki, sem er minna virði en nemur eittþúsund krónum, skal eigi metið.

3. Meta skal fasteignir utan þéttbýlis til gangverðs skv. nánari reglum í 8. gr. reglugerðar þessarar.

4. Þegar fasteign utan þéttbýlis hefur verið virt til grunnverðs og gagnverðs, skal tilgreina aðstöðumun, ef einhver er, þ. e. mismun á grunnverði, sem fundið er skv. reglum 2. mgr. þessarar greinar og 7. gr. reglugerðar þessarar, og á gangverði fasteignarinnar, sem fundið er skv. nánari reglum í 8. gr. reglugerðar þessarar. Því aðeins skal tilgreina aðstöðumun, að hann horfi til verðlækkunar frá grunnverði.

Mat fasteigna utan þéttbýlis til gangverðs.

Tilgreining aðstöðumunar.

6. gr.

Fasteignir í þéttbýli skal meta svo, að lóðir og lönd séu metin sér, en hús og önnur mannvirki sér. Um mat á grunn- og gangverði fasteigna í þéttbýli skal, eftir því sem við á, fara eftir sömu reglum og segir í 4. og 5. gr. hér að framan, svo og gögnum þeim, sem yfirfasteignamatnefnd hefur sent fasteignamatnefndum til hliðsjónar og leiðbeiningar við matsstörf þeirra, sbr. enn fremur 7. og 8. gr. reglugerðar þessarar.

Mat fasteigna í þéttbýli.

7. gr.

1. Land jarða, annað en ræktað land, skal meta til grunnverðs með hliðsjón af venjulegu söluverði sambærilegs lands í því héraði, sem um er að ræða. Til ræktunar skal taka tillit með þeim hætti að meta endurræktunarkostnað þeirrar ræktunar, sem um er að tefla.

2. Hvers konar annað land skal meta til grunnverðs með hliðsjón af reglum 1. mgr. þessarar greinar, eftir því sem við getur átt, og leiðbeiningum yfirfasteignamatnefndar.

3. Hlunnindi skal meta með því að tífalda árlegar nettótekjur af þeim.

4. Meta skal mannvirki til grunnverðs með því að miða við byggingarkostnað samsvarandi mannvirkis. Taka skal tillit til ásigkomulags mannvirkis, fyrst og

Virðing einstakra þátta fasteigna til grunnverðs.

fremst áhrifa aldurs miðað við byggingarefni, viðhald og byggingarlag. Yfirfasteignamatnsnefnd veitir nánari leiðbeiningar um mat á húsum og öðrum mannvirkjum.

5. Grunnverð miðast við verðlag 31. des. 1968.

8. gr.

1. Mat á fasteignum skal miða við það gangverð, sem líklegt er, að þær myndu hafa í kaupum og sölum. Auk grunnverðs, sbr. 6. gr. reglugerðar þessarar, skal einkum hafa til hliðsjónar við mat þau atriði, sem greinir í 2.—6. mgr. þessarar greinar, svo og þær leiðbeiningar, er yfirfasteignamatnsnefnd veitir. Gangverð miðast við staðgreiðslu og verðlag 31. des. 1968.

2. Hafi fasteign verið seld eða verið metin vegna lántöku, váttryggingar eða af öðrum ástæðum síðustu tíu árin, áður en mat fór fram, skal hafa hliðsjón af því sölu- eða matsverði, en gæta skal almennra breytinga á verðlagi fasteigna, sem orðið hafa frá virðingar- eða söludegi til matsdags. Á sama hátt má hafa hliðsjón af mats- eða söluverði fasteigna í grenndinni.

3. Taka skal tillit til tekna, sem af fasteign stafa, landfræðilegrar legu hennar og afstöðu til annarra fasteigna. Enn fremur legu fasteignar við samgöngum, viðskiptum og atvinnurekstri og hagnýtingarkostum hennar með hliðsjón af því og almennum ákvæðum löggjafar um byggingar- og skipulagsmál, vegalögum og hvers konar friðunarlöggjöf, svo og ákvörðunum þeirra stjórnvalda, er um slík málefni fjalla.

4. Taka skal til greina landshætti alla á þeim stað, þar sem fasteign er, þróun atvinnumála þar, svo og það, hvornig þar er háttað viðskiptum, samgöngum, menntunaraðstöðu, heilbrigðisþjónustu og hvers konar þjónustu annarri af hálfu hins opinbera eða einkaaðilja.

5. Við mat á gangverði fasteignar skal eigi taka tillit til veðskulda, sem hvíla á fasteign, né heldur leigukjara, ef fasteign er leigð, nema að því leyti, sem slíkt er til upplýsingar um gangverð eignar. Til kvaðar skal taka tillit með þeim hætti, að hún sé metin til lækkunar á verði hinnar kvaðarbundnu eignar, en rétt hafa til eignar, eftir atvikum með því að hækka verð þeirrar fasteignar, sem itak eða annar slíkur réttur fylgir.

6. Mat lóða skal miðast við sennilegt söluverð slíkra lóða í því þéttbýlishverfi, sem um er að ræða, enda sé lóðin hæf til tilætlaðra nota, svo sem byggingar íbúðarhúss, iðnaðarhúss eða fyrir annan atvinnurekstur. Skal leitast við að finna út lóðarverð í viðkomandi hverfi. Ber við slíkt almennt mat að taka tillit til þeirra atriða, sem hafa almennt áhrif á lóðarverð í hverfinu, svo sem afstöðunnar milli íbúðarhúsa og atvinnuhúsnæðis, þéttbýlis umhverfis viðskiptahverfi, samgönguáðstöðu, venjubundinnar aðsóknar almennings að einstökum verzlunarhverfum, hagnýtingar og hagnýtingarkosta með hliðsjón af almennum ákvæðum laga um byggingar- og skipulagsmál og ákvörðunum yfirvalda, sem um slík málefni fjalla. Sé ósennilegt, að sú lóð eða þær lóðir, sem um er að ræða, gangi kaupum og sölum, t. d. vegna þess að allt viðmiðunarsvæðið er eign viðkomandi sveitarfélags, skal miða við þau atriði, er sennilegt þykir, að myndu ákvarða söluverð, ef um kaup og sölu gæti verið að ræða. Ber þá sérstaklega að leggja áherzlu á arðgæfni lóðarinnar og þann tilkostnað, sem það hefur haft í för með sér að gera hana hæfa til þeirra nota, sem hún er í. Við mat lóða skal fylgt sömu grundvallarreglum, hvort sem um er að ræða eignarlóð eða leigulóð.

9. gr.

1. Tilgreina skal sérstaklega afgjaldskvaðarverðmæti lóða, sem miðast við höfuðsstölsvirði árgreiðslna þeirra, er falla til landeiganda, og skal sérgreina það á nafn hans.

Mat á
gangverði
fasteigna.

Afgjalds-
kvaðarverð-
mæti lóða.

2. Afgjaldskvaðarverðmæti skal ákvarða með því að fimmtánfalda árleg leigugjöld eftir viðkomandi lóð.

10. gr.

Aðalmat er framkvæmt af fasteignamatsnefndum í sýslum og kaupstöðum undir yfirstjórn yfirfasteignamatsnefndar. Skytt er fasteignamatsnefndum að hafa hliðsjón af, og eftir atvikum hlíta, leiðbeiningum og fyrirmælum yfirfasteignamatsnefndar, en fasteignamatsnefndir eiga aðgang að skrifstofu yfirfasteignamatsnefndar um almennar upplýsingar og leiðbeiningar, er fasteignamatið varðar.

Tengsl fasteignamatsnefnda og yfirfasteignamatsnefndar.

11. gr.

Fjármálaráðherra skipar þrjú manna fasteignamatsnefnd í hverri skýslu og kaupstað til 5 ára í senn. Ein nefnd skal starfa í Barðastrandarsýslu (Austur- og Vestur-Barðastrandarsýslu) og ein í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu, ein í Gullbringusýslu og ein í Kjósarsýslu. Tveir nefndarmenn skulu skipaðir skv. tilnefningu sýslunefndar eða bæjarstjórnar, en hinn þriðja skipar fjármálaráðherra án tilnefningar, og er hann formaður nefndarinnar. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti, og taka þeir sæti í forföllum aðalmanna eða þegar þeir víkja sæti í nefnd vegna tengsla við mál eða málsaðilja.

Fasteignamatsnefndir. Skipun nefndarmanna.

12. gr.

Fjármálaráðherra skipar þrjú menn í yfirfasteignamatsnefnd og þrjú til vara til 5 ára í senn. Formaður og varaformaður skulu vera lögfræðingar, hagfræðingar eða sérfræðingar í skipulags- eða landmælingamálum. Ef bæði aðalmaður og varaformaður hans eru vanhæfir, skipar fjármálaráðherra mann til meðferðar einstaks máls í nefndinni.

Yfirfasteignamatsnefnd. Skipun og hæfi nefndarmanna.

13. gr.

1. Hlutverk yfirfasteignamatsnefndar er að hafa eftirlit með störfum fasteignamatsnefnda og láta þeim í té almenn gögn, leiðbeiningar og upplýsingar eftir því, sem fært þykir. Nefndin skal leitast við að leggja grundvöll að störfum nefndanna, er stuðli sem mest að samræmdum vinnubrögðum. Nefndin leitast við að hagnýta sem best ýmiskonar fræðslu um fasteignir í landinu og kemur þeim á framfæri við fasteignamatsnefndir, svo sem skýrslur um tünastærð og ræktun, skýrslur um brunabótamót, um matsgerðir vegna lántöku í lánastofnunum eða vegna eignarnáms o. fl., svo og upplýsingar um byggingarkostnað einstakra flokka mannvirkja, leiðbeiningar um flokkun mannvirkja eftir upprunalegri gerð þeirra og gæðum og núverandi ástandi einstakra þátta mannvirkis o. fl. Þá skal leggja til leiðbeiningar um mat á lóðum og landi.

Hlutverk yfirfasteignamatsnefndar.

2. Eftir gildistöku aðalmats, skv. 24. gr. reglugerðar þessarar, skal yfirfasteignamatsnefnd kanna á ári hverju, hverjar almennar eða staðbundnar breytingar kunnir að hafa orðið á verði fasteigna. Skulu þessar niðurstöður sendar fjármálaráðuneytinu.

14. gr.

Yfirfasteignamatsnefnd ákveður gerð ýmiskonar eyðublaða undir matið og sendir þau til fasteignamatsnefnda og veitir leiðbeiningar um, hvernig fylla skuli þau út og afla undirstöðuupplýsinga.

Eyðublað.

15. gr.

1. Í fasteignamatsnefnd, þ. á m. yfirfasteignamatsnefnd, mega ekki sitja skyldir menn eða tengdir að feðgatali eða niðja, hjón, kjörforeldri eða kjörbörn, fósturforeldri eða fósturbörn, hvorki sem aðalmenn eða varamenn.

Hæfi nefndarmanna.

2. Þeir, sem skipaðir eru í ofangreindar nefndir, skulu rita í gerðabók drengskaparheit um, að þeir muni gegna starfinu hlutdrægnislaust eftir beztu vitund og sannfæringu og gæta þagnarskyldu um allt það, er þeir fá vitneskju um í starfinu og varðar matsstörfin.

Drengskaparheit.

16. gr.

Starfsmenn
fasteigna-
matsnefnda.

1. Fasteignamatsnefndum er heimilt að ráða starfsmenn samkvæmt meðmælum yfirfasteignamatsnefndar og með samþykki fjármálaráðuneytisins. Yfirfasteignamatsnefnd ræður sér starfslíð með samþykki fjármálaráðuneytisins.

2. Starfsmenn fasteignamatsnefnda og yfirfasteignamatsnefndar eru þagnarskyldir um þau atriði, sem þeir komast að í störfum sínum og varða matið, með sama hætti og menn þeir, er sæti eiga í nefndum þessum.

17. gr.

Greiðsla
kostnaðar af
fasteigna-
mati.

Laun matsmanna og annarra starfsmanna við matið, svo og annan kostnað af matinu, skal greiða úr rikissjóði. Fjármálaráðherra ákveður laun matsmanna og annarra starfsmanna, að fengnum tillögum yfirfasteignamatsnefndar.

18. gr.

Starfshættir
fasteigna-
matsnefnda.

1. Fasteignamatsnefndir skulu, eftir því sem við verður komið, skoða eignir þær, sem meta skal, og veita eigendum eða fyrirsvarsmönnum eignar færi á að koma við skýringum, eftir því sem fært þykir.

2. Hverri fasteign skal lýsa greinilega, og kanna skal, eftir því sem unnt er, hvort stærð lands og mannvirkja sé rétt greind í almennum upplýsingum, sem fyrir liggja um eign. Nafngreina skal eiganda fasteignar, og ábúanda, að því er jarðir varðar. Geta skal þess, hvort landamerki eða lóðamörk séu ágreiningslaus. Enn fremur skal kappkosta að svara spurningum á eyðublöðum undir matið jafn greinilega og rækilega og kostur er.

3. Nú er mat á fasteign sérstaklega torvelt, t. d. vegna þess að stærð lands er óljós eða nýtingarkostir á einstökum landgæðum eru vandmetnir, og er fasteignamatsnefnd þá heimilt, að fengnu samþykki yfirfasteignamatsnefndar, að ráða kunnáttumann til aðstoðar við slíkt mat.

19. gr.

Skylda til að
gefa upplýs-
ingar um
fasteignir.

Skylt er þinglýsingardómurum, bæjar- og sveitarstjórnnum, byggingaryfirvöldum, hreppstjórn, öðrum opinberum starfsmönnum og stofnunum, svo og eigendum (fyrirsvarsmönnum) eða rétthöfum fasteigna, að láta í té allar upplýsingar, er matsnefndir óska og völ er á, til leiðbeiningar við matið.

20. gr.

Framlagning
og birting
fasteigna-
mats.

1. Í skrá um niðurstöðu aðalmats, er birta á skv. 2. og 3. mgr. þessarar greinar, skal tilfæra: Heiti eignar, staðgreini eignar, ef hann hefur verið ákveðinn, og númer og fjöldi matshluta ásamt auðkenningu þeirra. Enn fremur skal því lýst, hvernig eignar- og afnotarétti sé háttað, án þess þó að rétthafar séu þar nafngreindir, svo sem hvort land er einstaklingseign eða í eigu bæjar- eða sveitarfélaga og hvort land er leigt eða í afnotum eigenda sjálfra. Þá skal og tilgreina sér, eftir því sem heimildir leyfa

a. í sveitum: Stærð og matsverð túna og annars ræktaðs lands. Matsverð á öðru landbúnaðarlandi, blunnindum, íbúðarhúsum og loks öllum útihúsum, sem ætluð eru til búrekstrar, og eru í eigu sama aðilja.

b. í þéttbýli: Stærð og matsverð sérskráðs lands og matsverð hvers matshluta á hinu sérskráða landi. Á sama hátt skal skrá þær fasteignir, utan þéttbýlis, sem ekki tilheyra búrekstri, svo sem sumarbústaði, skóla, samkomuhús o. fl.

Loks skal, eftir því sem við verður komið, birta nöfn og nafnnúmer þinglýstra eigenda viðkomandi fasteignar.

2. Skrá um niðurstöður fasteignamats í hverri sýslu og hverjum kaupstað

skal liggja frammi hjá fasteignamatsnefndum. Skal auglýsa, svo sem títt er um opinberar auglýsingar, hvenær og hvar þær liggja frammi, og má það ekki vera skemmri tími en mánuður. Einnig skal kosta kapps um að senda rétt höfum til kynningu um matsniðurstöður, varðandi þá fasteign, sem í hlut á, en eigi haggar það gildi ofangreindrar framlagningar, ef út af er brugðið.

21. gr.

1. Nú unir eigandi eða fyrirsvarsmaður fasteignar ekki mati, og getur hann þá kært það til fasteignamatsnefndar innan fimm vikna frá því, er matsgerðir voru lagðar fram almenningi til sýnis. Kæra skal vera skrifleg og skal kærandi rökstyðja hana.

Kæra til fasteignamatsnefndar.

2. Fasteignamatsnefnd úrskurðar kærur og aðfinnslur, er henni berast, innan þess frests, sem yfirfasteignamatsnefnd ákveður. Fasteignamatsnefnd getur veitt kærendum heimild til að skýra mál sitt munnlega fyrir nefndinni eða leggja fram frekari gögn til skýringar kæru.

22. gr.

Aðilja er heimilt að skjóta úrskurði fasteignamatsnefndar til yfirfasteignamatsnefndar, sem leggur fullnaðarúrskurð á málið. Málskot skal vera skriflegt. og skal sent yfirfasteignamatsnefnd, áður en tvær vikur eru liðnar frá þeim tíma, er aðili eða umboðsmáður hans fékk vitneskju um úrskurð fasteignamatsnefndar. Yfirfasteignamatsnefnd veitir aðilja kost á að skýra mál sitt fyrir nefninni, og getur hún óskað frekari gagna, ef þörf þykir.

Málskot til yfirfasteignamatsnefndar.

23. gr.

Þegar fasteignamatsnefnd hefur lokið úrskurðum kæra og aðfinnsla, sendir hún matsgögn öll ásamt matsgerðum sínum til yfirfasteignamatsnefndar, sem endurskoðar og samræmir matið.

Endurskoðun og samræming mats af hálfu yfirfasteignamatsnefndar.

24. gr.

Þegar yfirfasteignamatsnefnd hefur lokið aðalmati, sendir hún fasteignamatskrána til fjármálaráðherra, sem löggildir hana og kveður á um, frá hvaða tíma hún taki gildi.

Löggilding og birting aðalmats.

25. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 28 29. apríl 1963 um fasteignamat og fasteignaskráningu til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 10. desember 1969.

Magnús Jónsson.

Jón Sigurðsson.